

BENEDIKTÍN
**ANSELM
GRÜN**

*Najdôležitejšie je
ostať pokorný*

Inšpirujúci

BENEDIKTÍN ANSELM GRÜN
Najdôležitejšie je ostať pokorný
(v rozhovore s Martinom Ližičiarom)

BENEDIKTÍN
ANSELM
GRÜN

*Najdôležitejšie je
ostat' pokorný*

BENEDIKTÍN ANSELM GRÜN
Najdôležitejšie je ostať pokorný
(v rozhovore s Martinom Ližičiarom)

© **BeneMedia**

Všetky práva vyhradené.

Žiadna časť tejto knihy nesmie byť reprodukováaná,
uložená do informačných systémov, ani inak rozširovaná
(elektronicky alebo mechanicky) bez predchádzajúceho
písomného súhlasu vydavateľa.

Spoluautor a redakčné spracovanie © Martin Ližičiar

Preklad: © Lucia Rusiňáková

Jazyková korektúra © PhDr. Alžbeta Mráková

Grafická úprava a sadzba © BcA. Milan Pleva

Tlač: Alfa print, s.r.o.

Titulná fotografia: isifa CEE s.r.o.

Fotografie: © Mgr. art. Alžbeta Mohyláková (kapitoly: 1, 3, 5, 7, 9)

Ilustračné fotografie: pexels.com (kapitoly: 2, 4, 6, 8, 10)

Prvé vydanie (2020)

112+8 strán

ISBN 978-80-99907-56-1

OBSAH

1. Boh vo mne vidí mnícha, ktorý po ňom túži
– 9 –
2. Mnohí sa boja ísť do ticha, lebo by sa dozvedeli pravdu o sebe
– 19 –
3. Odovzdať môžeme len to, čo sami máme
– 29 –
4. Keď sa modlím, mám nádej
– 39 –
5. Radujeme sa menej, lebo máme vysoké očakávania
– 51 –
6. Nemám žiadnu potrebu vlastniť peniaze
– 59 –
7. Viac by sme mali počúvať svoje telo a pocity
– 69 –
8. Viera nám dávala domov
– 79 –
9. Písaním sa človek nestane rýchlo slávny
– 89 –
10. V Božích rukách sa cítim bezpečne
– 97 –

1.

**Boh vo mne vidí
mnícha, ktorý po
ňom túži**

Die Membe habe zu große Bildle von
sich selbst. Sie meinen, sie müßte immer
perfekt sein, immer erfolgreich, immer cool,
immer gut aussehend, immer jung. Die Seele
rebelliert gegen diese Selbstbildle mit
Depressionen.

Máme na seba obrovské nároky. Myslíme si,
že musíme byť vždy perfektní, úspešní a „cool“.
Vždy dobre vyzerať a ostať navždy mladí.
A naša duša je z toho zmätená a môže ľahko
upadnúť do depresie.

Páter, napísali ste viac ako 200 kníh, oslovujete státisíce čitateľov na celom svete, prednášali ste na stovkách konferencií. Ak by ste mali povedať pár slov, ktorými oslovíte všetkých čitateľov, poslucháčov či divákov, ako by zneli?

Dôverujte múdrosti svojej duše. Ona vám povie, čo je pre ňu a pre vás dobré. Boh sa k vám prihovára cez múdrosť vašej vlastnej duše.

V ktorých okamihoch vám vaša vlastná duša „prezradila“ tie najmúdrejšie rady?

Boli to predovšetkým krízové situácie, práve v nich som počul Boží hlas najzreteľnejšie. Boh ma vtedy pozýval, aby som vošiel do svojho vnútra a tam našiel priestor ticha. V tomto tichu prebýva Boh.

Často píšete o tom, ako sa na nás pozerá Boh a ako nás vidí. Ako vidí pred sebou benediktína Anselma Grüna?

Boh vo mne vidí mnícha, ktorý je hľadajúci. Mnícha, ktorý po ňom túži. A ktorý v tej túžbe po ňom nachádza stopy vo vlastnom srdci, ktoré tam zanecháva Boh.

Spomedzi desiatok kníh, ktorých ste autorom, ktoré najviac rezonujú medzi ľuďmi a majú najväčší ohlas?

Najväčší hlad je po témach, ktoré hovoria o tom, ako môže viera pomôcť v našich životoch. A tiež o tom, ako môžeme s pomocou viery vyliečiť naše vnútorné rany a priniesť do našich životov vnútornú zmenu.

Existuje téma, ktorej ste sa ešte vo vašich knihách nedotkli, no chystáte sa na ňu?

Veľmi sa ma dotýka téma, ako odovzdávať vieru v našich rodinách deťom a mladým. Nevieť však, či sa mi takúto knihu ešte podarí napísať.

Po akých knihách siahnete rád vy – keď ste na opačnej strane – v role čitateľa?

Rád beriem do rúk knihy od Henricha Nouwena, Karla Rahnera či psychológa C. G. Junga. Rád tiež čítam spisy púštnych otcov – práve v nich nachádzam mnoho podnetov pre svoj život.

Cez množstvo stretnutí s dnešnými ľuďmi máte mnoho skúseností, aby ste pomenovali, čo dnešných ľudí najväčšmi trápi. Čo je to, čo gniavi ich životy?

Ľudia 21. storočia sú ustavične vystavení tlaku, pričom sa mu vystavujú sami: Musia sa neprestajne prezentovať na sociálnych sieťach ako krajší a lepší, než v skutočnosti sú. Toto z nich robí veľmi neslobodné bytosti. Mnohí potom trpia strachom, že nedosiahnu latku dokonalosti, ktorú od nich svet očakáva a ktorú si podľa kritérií sveta sami nastavili.

Čo im, naopak, prináša radosť?

Človek dneška sa učí čoraz väčšmi nachádzať radosť v prírode. Ustavične si hľadáme nové cesty nielen k prírode, ale aj k hudbe. Ak hovoríme o radošti, je pre mňa veľmi dôležité

zdôrazniť, aby sme práve našu vieru predstavovali ako spôsob, ktorého prostredníctvom sa dá dotknúť skutočnej a neprchavej radosti v ich srdci. A tú radosť tam v hĺbke nájdú, aj keď sa zdá navonok, že to srdce je preplnené obavami a strachmi.

Prečo je to tak? Čoho sa bojíme, pred čím sa strachujeme?

Máme na seba obrovské nároky. Myslíme si, že musíme byť vždy perfektní, úspešní a „cool“. Vždy dobre vyzerat' a ostat' navždy mladí. A naša duša je z toho zmätená a môže ľahko upadnúť do depresie.

Mnohí z nás tiež trpia strachom, že svoj život neovládnu, že nebudú mať dostatok síl uskutočniť svoje plány.

Z čoho to pramení?

Sme v slabom alebo obmedzenom kontakte so sebou samými a ustavične sa porovnávame s druhými. Kto sa sústavne s niekým porovnáva, ten sa nemôže mať dobre. Vždy sa totiž nájdú ľudia, ktorí budú z nejakého hľadiska lepší ako my.

Vaše rehoľné meno máte podľa svätého Anselma z Canterbury. Čím vás tento filozof a teológ oslovuje?

Oslovuje ma predovšetkým Anselmova teológia modlitby. A jej podstata: Viera hľadajúca porozumenie (Fides quaerens intellectum). Toto sú pre mňa dôležité slová.

Verím v dogmy Cirkvi, chcem im však aj porozumieť. A moje porozumenie má byť slobodné, nielen odkopírované – že je to tak, lebo to hovoria iní. Porozumenie je znakom nášho bytia. A musíme si túto vlastnosť, ktorú máme, vážiť.

Anselm bol však tiež človekom s milujúcim srdcom, nielen tým, kto používa iba rozum. Toto prepojenie ducha a rozumu ma na ňom vždy fascinovalo.

**Svoje rehoľné meno ste si vybrali sám, alebo vám ho prideli-
lili predstavení?**

Rozhodol som sa preň sám. Anselm patrí medzi najvýznamnejších benediktínskych teológov. Tento výber mi teda pripomína, aby som bol dobrým teológom.

Nedá sa mi nespýtať sa – ste na tejto ceste už roky – darí sa vám to?

Nie som vecný teológ. Teológia je však pre mňa veľmi dôležitá, keďže som promoval v dogmatike.

Ja chcem prinášať ľuďom teológiu, ktorá bude zrozumiteľná: nechá v platnosti tajomstvo Boha a ľudí a zároveň prinesie ľuďom odpovede na ich najhlbšie túžby. V tomto zmysle sa považujem za teológa. Či som dobrý alebo zlý teológ, to nechám na posúdenie iným.

Nesiete si životom nejaké motto, ktoré vás sprevádza celé tie roky?

Pre mňa je mottom to, čo vidí ako cieľ vo svojich *Pravidlách duchovného života* svätý Benedikt: Mať široké srdce.

Čo to znamená?

Mať široké srdce pre ľudí, s ktorými sa stretávate, bez toho,

aby ste ich odsúdili. Srdce, ktoré je otvorené voči tým, čo žijú v strachoch a obavách. Široké srdce, v ktorom býva Boh. A Boh môže žiť – ako to hovorí sv. Basilius (Bazil Veľký) – iba v širokom srdci.

Má páter Anselm Grün široké srdce? (úsmev)

Myslím si, že moje srdce je široké, tolerantné a tak ľahko sa pri iných ľuďoch nerozruší.

Napriek tomu má však malé nedostatky, ktoré srdce občas sužujú. Moja túžba je, aby bolo moje srdce vždy dostatočné, aby sa doň „zmestil“ Boží Duch.

Ľudia, ktorí vás stretnú, zdôrazňujú, že ste tu pre druhých naplno a každého človeka prijímate bez odsúdenia, nech má za sebou čokoľvek... Snažíte sa o to cielene?

Nepoužívam žiadnu metódu, pre mňa je dôležitý každý, kto stojí predou mnou. Som otvorený a láskavý voči všetkým a verím, že vo vnútri je dobrý každý z nás. Snažím sa byť empatický.

Niekedy si však pripomínam, aby som druhého neposudzoval, pretože sa vo mne občas táto tendencia objaví. Ak sa to stane, poviem si: „Neprináleží mi súdiť ho...“ Usilujem sa len jednoducho nazerať na to, čo sa deje predou mnou. A až potom uvidím, čo sa s tým dá robiť.

Ak by ste mali na sebe vylepšiť jednu vec – či už na vašej osobnosti či povahe, čo by ste si pridali?

Chcem pracovať na tom, aby som bol trpezlivejší, najmä vtedy, keď sa rozprávam s ľuďmi, ktorí sú pomalší a nedokážu sa

dostať na svojej vnútornej ceste ďalej tak rýchlo, ako by som si to predstavoval.

Čo si najväčšmi ceníte na ľuďoch?

Ich úprimnosť a ochotu hovoriť o sebe úprimne a priamo. To, ak nič neprikrášľujú.

Bez čoho si neviete predstaviť svoj život?

Bez viery a bez živého vzťahu s Bohom a Ježišom Kristom.

2.

**Mnohí sa boja
ísť do ticha, lebo
by sa dozvedeli
pravdu o sebe**